

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer <i>C 11015 / 2022</i>
Repertoriumnummer <i>2022 / 2425</i>
Datum van uitspraak 30 juni 2022
Notitienummer griffie 2021/NT/1199 - -
Notitienummer parket-generaal

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

OPSCHORTING

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002782996-0001-0011-01-01-1

Not.nr. BG.66.97.604/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. *1163* (RRN

geboren te op
wonende te
- beklaagde -

2. nr. *1164* (RRN

geboren te op
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

Bij inbreuk op artikel 4.2.1.1° a, strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken,

namelijk het optrekken of plaatsen van een constructie, meer bepaald het verharderen van de tuin in grind en het aanleggen van een houtcomposiet terras in strijd met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunningen

vanaf 01.03.2018 inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1.1° a, strafbaar gesteld door artikel 6.2.1. al.1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te in de periode van 17 augustus 2015 tot en met 30 maart 2017, op niet nader te bepalen datum

PAGE 01-00002782996-0002-0011-01-01-4

door

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning

Bij inbreuk op artikel 4.2.1.5° b, strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken,

namelijk het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, meer bepaald het verharderen van de voortuin om te worden gebruikt als parkeerplaats

vanaf 01.03.2018 inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1.1° a, strafbaar gesteld door artikel 6.2.1. al.1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 17 augustus 2015 tot en met 10 juni 2021

door

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte:

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: _____ en

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 20 september 2021 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

┌ PAGE 01-00002782996-0003-0011-01-01-4 ─┐

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A en B bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een geldboete van **DRIEDUIZENDTWEEHONDERD (3.200,00) EURO (=VIERHONDERD (400,00) EURO, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van dertig dagen, met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.**

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A en B bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een geldboete van **DRIEDUIZENDTWEEHONDERD (3.200,00) EURO (=VIERHONDERD (400,00) EURO, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van dertig dagen, met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.**

Verplicht en elk tot betaling van een éénmalige bijdrage van 25 euro, te verhogen met 70 opdecimes, hetzij 200,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Verplicht en elk tot betaling van een geïndexeerde bijdrage van 20,00 euro tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verplicht en elk tot betaling van een vaste vergoeding in strafzaken van 50,00 euro.

Met betrekking tot de gerechtskosten,

Veroordeelt en hoofdelijk tot de gerechtskosten, begroot in totaal op 302,27 euro

---

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.”

1.2 Tegen dit vonnis werd tijdig en regelmatig naar de vorm hoger beroep ingesteld op:

- 19 oktober 2021 door de beklaagden en tegen de beschikkingen van het vonnis, zoals aangeduid en omschreven in het neergelegd grievenformulier;
- 25 oktober 2021 door het openbaar ministerie tegen alle beschikkingen op strafgebied zoals aangeduid en omschreven in het neergelegd grievenformulier.

1.3 Er werd tijdig een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 19 oktober 2021 door de raadsman van de beklaagde
- 19 oktober 2021 door de raadsman van de beklaagde
- 25 oktober 2021 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 25 februari 2022 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 2 juni 2022.

De beklaagden hebben tijdig geconcludeerd.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 2 juni 2022 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- de beklaagde in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De advocaat van de beklaagden en bepaalde in de grievenformulieren welke grieven de beklaagden tegen het beroepen vonnis aanvoeren, namelijk voor wat betreft de procedure (schending van artikel 6 EVRM tijdens het onderzoek en gedurende de procedure in eerste aanleg), schuld, straf en/of maatregel en andere (veroordeling tot de bijdrages, de vergoeding en de kosten).

De grief over de procedure (schending artikel 6 EVRM) is onduidelijk en niet nauwkeurig. De beklaagden preciseren nergens op welke wijze hun rechten van verdediging zouden zijn geschonden.

De onnauwkeurigheid van deze grief impliceert niet dat het hoger beroep van de beklaagden onnauwkeurig zou zijn.

Het openbaar ministerie bepaalde in het grievenformulier een nauwkeurige grief tegen het beroepen vonnis voor wat betreft de strafmaat.

2.2 De hoger beroepen van respectief de beklaagden en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De dagvaarding werd op 1 juni 2021 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van (ref.: , overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis samen als volgt:

‘Op 30 maart 2017 voerde de stad een controle uit aan de woning van en Er werd vastgesteld dat de voortuin en de tuin volledig verhard werden. De zijtuin was aangelegd in grind. Achteraan de tuin was een houten terras. De voortuin werd gebruikt als een bijkomende parkeerplaats. Er was geen vergunning.

Op 6 maart 2018 dienden en een aanvraag tot omgevingsvergunning in, maar die was niet rechtsgeldig. Op 10 oktober 2018 werd een tweede aanvraag ingediend.

Op 17 oktober 2018 werd verhoord. Hij verklaarde dat hij niet wist dat de uitgevoerde werken in afwijking van de vergunning waren. Ze gingen ervan uit dat de tuinaannemer daarvan op de hoogte moest zijn.

Op 14 januari 2019 werd een omgevingsvergunning afgeleverd, met een aantal bijzondere voorwaarden. Op 26 maart 2019 maakte foto’s over. De politie stelde vast dat de bijzondere voorwaarden niet waren nageleefd.

Op 5 maart 2020 stelde de politie vast dat de bijzondere voorwaarden nog niet werden nageleefd.

Op 15 februari 2021 werd verhoord. Hij verklaarde dat de werken aan de haag vertraging hadden opgelopen door de coronapandemie maar dat ze in de volgende weken zouden starten.

Op 25 februari 2021 ontving de politie foto’s van waaruit bleek dat de werken aan de haag waren uitgevoerd.

Uit een proces-verbaal van 31 augustus 2021 blijkt dat de stad op 30 augustus 2021 vaststelde dat er geen stedenbouwkundige inbreuken meer waren.’

5. De feiten die voorwerp zijn van de telastlegging A slaan niet op het optrekken of plaatsen van een constructie (artikel 4.2.1°.a Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), maar wel op het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat in de zin van artikel 4.2.1°.b Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Het hof verbetert de telastlegging A in die zin. De beklagde was hiervan ingelicht door de vordering van het openbare ministerie op de rechtszitting. De verbetering laat de aanhangig gemaakte feiten onverlet en voegt daar geen feiten aan toe. Telkens hierna sprake is van de telastlegging A, betreft het deze zoals hier verbeterd.

6. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd grondig gewijzigd.

Tot 23 februari 2017 was er sprake van een stedenbouwkundige vergunning in plaats van een omgevingsvergunning (gewijzigd bij art. 296 Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, BS 23 oktober 2014, met inwerkingtreding op 23 februari 2017). Deze wijziging van louter de naam van de vergunning verandert niets aan de vergunningsplicht noch de strafbaarheid bij inbreuk op deze verplichting.

De handelingen vermeld onder de telastleggingen A en B zijn nog steeds en ononderbroken vergunningsplichtig gesteld als volgt:

- de handelingen vermeld onder de telastlegging A door artikel 4.2.1.1° b) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;
- de handelingen vermeld onder de telastlegging B door artikel 4.2.1.5° b) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Sinds 1 maart 2018 zijn de toe te passen straffen opgenomen in artikel 6.2.1, eerste lid, 1° van diezelfde Vlaamse Codex. De straffen zijn steeds dezelfde gebleven, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro.

7. De beklagden betwisten niet dat zij hun voortuin hebben verhard om als extra parkeerplaats te gebruiken en onvergunde verhardingen hebben aangelegd aan de zijkant en achterkant van hun woning. Dit is ook niet voor ernstige betwisting vatbaar, gelet op de vaststellingen van de handhavingsambtenaar van 30 maart 2017 en de vergunde plannen van 17 augustus 2015.

De beklagden benadrukken wel dat de incriminatieperiodes moeten worden gepreciseerd: zij werden slechts op 22 december 2016 eigenaar van de woning in de te De tuinwerkzaamheden zouden zijn aangevat vanaf 1 maart 2017. De voortuin werd geregulariseerd op het moment van de toekenning van de regularisatievergunning, te weten op 14 januari 2019. Zij verzoeken het hof om de incriminatieperiode van de

telastlegging A te preciseren als volgt: 'in de periode van 1 maart 2017 en 30 maart 2017, op niet nader bepaalde datum'. De telastlegging B moet volgens hen als volgt worden gepreciseerd: 'in de periode van 1 maart 2017 tot 14 januari 2019'.

Er bestaat geen zekerheid over de datum waarop de werkzaamheden in de tuin zijn aangevat. Wel staat vast dat dit niet voor 22 december 2016 kon gebeuren. De verharding in de voortuin was inderdaad geregulariseerd op het moment van de toekenning van de regularisatievergunning.

Het hof preciseert de incriminatieperiodes van de telastleggingen A en B om die reden als volgt:

- telastlegging A: 'in de periode van 22 december 2016 tot 30 maart 2017, op niet nader te bepalen data';
- telastlegging B: 'in de periode van 22 december 2016 tot 14 januari 2019'.

De schuld van de beklaagden en aan de feiten van de telastleggingen A (zoals verbeterd) en B, telkens in de gepreciseerde incriminatieperiode, staat vast.

8. De beklaagden verhardden hun voortuin en achtertuin in strijd met de vergunning die voor hun woning werd afgeleverd. Zij stellen dat zij te goeder trouw handelden, in die zin dat ze voortgingen op de ervaring van hun tuinaannemer, enerzijds, en de verhardingen bij de omliggende woningen, anderzijds. De tussenkomst van een tuinaannemer ontsloeg hen niet van hun eigen verantwoordelijkheid om de voorschriften van de vergunning na te leven. Het volledig verharden van het grootste deel van de grond rond een woning is bovendien evident problematisch. Daarbij stelt het hof vast dat de beklaagden weliswaar van goede wil waren, maar zelf ook talmden om zich in regel te stellen. Het is juist dat de communicatie met de stad moeizaam verliep. Uit de dossiergegevens blijkt echter ook dat zij zelf niet steeds diligent waren: nadat hen op 14 januari 2019 een vergunning was verleend met specifieke stedenbouwkundige voorwaarden, duurde het tot maart 2021 voordat aan al die voorwaarden was voldaan.

en zijn beiden 45 jaar oud. werd nog niet eerder correctioneel veroordeeld. Hij liep wel al twaalf veroordelingen op voor verkeersgerelateerde misdrijven. Drie van die veroordelingen hebben betrekking op het rijden onder invloed van alcohol. Gelet op de geringe pakkans, wijst dit op een gebrekkig normbesef en een problematisch alcoholgebruik. Ook liep vijf veroordelingen op voor verkeersgerelateerde misdrijven maar werd nog niet eerder correctioneel veroordeeld. De beide beklaagden zijn actief binnen de vennootschap , die gespecialiseerd is in beveiligings- en bewakingsactiviteiten. Dit is een vergunningsplichtige activiteit. is zaakvoerder van die vennootschap. Artikel 61, 1° van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en de bijzondere veiligheid bepaalt dat een persoon die de werkelijke leiding heeft in een bewakings- of beveiligingsonderneming, niet mag zijn

veroordeeld, zelfs niet met uitstel, tot enige correctionele of criminele straf zoals bedoeld in artikel 7 Strafwetboek of tot een gelijkaardige straf in het buitenland. De beklaagden benadrukken dat de veroordeling tot een correctionele straf voor hen disproportionele gevolgen zou hebben. Zij vragen de gunst van de opschorting.

Het hof stelt vast dat de beklaagden zich uiteindelijk wel in regel hebben gesteld. De communicatie met de stad verliep niet vlot en heeft één en ander ongetwijfeld bemoeilijkt. Aan de beklaagden moet geen straf worden opgelegd om hen te doen inzien dat zij in de toekomst de stedenbouwkundige voorschriften moeten naleven. Het hof verleent de beklaagden om die reden de gunst van de opschorting. Zij voldoen aan de wettelijke voorwaarden daartoe, aangezien zij nog niet zijn veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99*bis* Strafwetboek en de feiten niet van die aard schijnen te zijn dat zij gestraft moeten worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf. Het hof bepaalt de duur van de opschorting op drie jaar.

9. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 52,42 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 december 2021 na indexatie 22 euro bedraagt.

10. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:
- 211 Wetboek van Strafvordering,

PAGE 01-00002782996-0009-0011-01-01-4

- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

verbetert de telastlegging A zoals voorzien onder randnummer 5 van dit arrest;

preciseert de incriminatieperiodes van de telastleggingen A en B zoals voorzien onder randnummer 7 van dit arrest;

verklaart de beklaagden _____ en _____ schuldig aan de feiten van de telastleggingen A (zoals verbeterd) en B, telkens in de gepreciseerde incriminatieperiode;

gelast voor elk van de beklaagden _____ en _____ de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van drie jaar;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 52,42 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bijdrage van 22 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 302,27 euro in eerste aanleg en 98,51 euro in beroep;

|

Kosten eerste aanleg:	€ 302,27
Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 21,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklagden:	€ 27,55
	<hr/>
	€ 89,55
+ 10 % :	€ 8,96
	<hr/>
Totaal :	€ 98,51

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **30 juni 2022** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

